

се вижда нисък плетъ отъ някой полугаръ —
разтирилъ стадо, младъ усамотенъ овчаръ,
подплеснатъ на кривакъ, съ цафара медна свире,
и дългий му перчемъ по вятъра се шири,
по вятъра шо вей въ цвятъ буенъ дървеса...

— Разтварятъ се отвъдъ пъкъ други небеса:
ей слънцето посредъ, на пладня спряно, грее —
пшениченъ златенъ класъ въ полето се желтее;
жътварки, на постатъ прекършили снага,
~~повождатъ сърчно сръпъ во ударна рѣка,~~
а спретнатъ драгоманъ вий съ вителя вързопи —
и въ угледни кръстци нарастватъ тежки снопи.
Задъ тяхъ се равенъ пътъ нататъкъ криволи,
по него мудро се извиватъ редъ коли,
отвозвайки плодътъ къмъ равните хармани...

— Отъ тамо изведнѣжъ се, съ облаци застлани,
есенни небеса тъмнеятъ въ далнини:
лозари весели — мъже, моми, жени —
съ широки кошници, понесени на рамо,
къмъ поставътъ вървижътъ; покачения тамо
на процепа аргатъ поема отъ ръце
поднесения плодъ съ улебнато лице,
подметналъ, види се, при туй шеговна дума.
А гойни волове, разпрегнати край друма,
помахвайки съ опашъ, спокойно си пасжътъ.
На кичестий оряхъ, задъ синура отвъдъ,
въздраснати деца по клони се съзиратъ...

— Отъ тукъ, задъ среднята преграда, се простиратъ
верига планини въ таинственъ полумракъ
и ширятъ се безкрай поля, повити въ снягъ.
И селце, скътано помежду две долчини,
нататъкъ се видней, — изъ ниските кумини
на стълпове се вий прозирно-синкавъ чадъ...
Средъ тая сетня връсть е кръгъ продълговатъ

